

Berea

Vapaakristillinen teologinen aikakauslehti 1/2021

Mikä on *Berea*?

Tuomas Havukainen
berea.journal@gmail.com

Pääkirjoitus

Berea: vapaakristillisen teologian aikakauslehti on helluntailiikkeen piirissä syntynyt uusi teologinen foorumi, joka tarjoaa helluntailaisille ja vapaakristillisille sekä kaikille helluntailaisuudesta ja vapaakristillisyydestä kiinnostuneille teologeille mahdollisuuden käydä keskustelua. Aikakauslehden tavoitteena on tuottaa teologiaa helluntailaisista ja vapaakristillisistä näkökulmista ja samalla vahvistaa suomalaisen helluntailiikkeen ja laajemmin vapaakristillisen kentän teologista itseyttä. *Berea* tuottaa erityisesti suomalaiseen kulttuuriympäristöön liittyvää ja siihen kontekstualisoitua teologiaa helluntailaisesta näkökulmasta, muita vapaakristillisiä näkökulmia unohtamatta. Kansainvälinen helluntaiteologia on myös esillä *Bereassa*.

Erään käsityksen mukaan *Berean* syntyi juontaa juurensa vuoteen 2011, jolloin helluntailiikkeen teologisesta koulutuksesta vastaavassa Iso Kirja -opistossa (nyk. IK-opisto) syntyi ajatus opiston oman teologisen julkaisun perustamisesta. Jo tuolloin joukko innokkaimpia University of Walesin tarjoaman MTh-ohjelman hermeneutiikkalinjan opiskelijoita ja heidän opettajiaan hahmotteli ensimmäisiä artikkeleita julkaisua varten. Aika ei tuolloin vielä kuitenkaan ollut kypsä, ja journalin perustaminen jäi vielä odottamaan otollisempaa hetkeä.

Vuonna 2019 IK-opistossa järjestetty ensimmäinen helluntaiteologinen symposiumi antoi *Berealle* alkusysäyksen: helluntailiikkeen vaikutuspiirissä toimineille teologeille oli käynyt selväksi, että liike tarvitsisi yhteen kokoavaa akateemista yhteisöä, joka tuottaisi konstruktivistista teologiaa, tutkisi helluntailaisuutta ilmiönä ja sen omaa teologiaa kriittisesti reflektoiden. IK-opiston opettajat sekä emeritus päätoimittaja Leevi Launonen olivat merkittävässä roolissa helluntaiteologisen yhteisön yhteen tuomisessa. Symposiumin aikana myös *Berea* sai alkunsa, joskin Apostolien tekojen jakeeseen 17:10 (KR 33/38) ja sen asiayhteyteen viittaava nimi sille keksittiin vasta symposiumin jälkeen.

Helluntailiike on aina pitänyt vahvuutenaan kristillisen sanoman kontekstualisointia kulloinkin vallitsevaan kulttuuriympäristöön ja ympäröivään yhteiskuntaan. Toisaalta akateeminen teologinen työskentely on ollut sille melko vierasta ainakin Suomessa. Vaikka akateemisen tason teologista pohdintaa on koulutustason kohotessa harjoitettu entistä enemmän, *Berean* kaltaiselle foorumille on selkeästi tilausta. Se voi palvella teologien lisäksi myös pastoreita, muita seurakuntien vastuunkantajia sekä kaikkia asiasta kiinnostuneita.

Suomen vapaakristillinen kenttä kaipaa laajemminkin tilaa teologiselle keskustelulle. Jos teologian tekemisen lähtökohtana ovat ainoastaan vuosisatojen ajan merkittävässä yhteiskunnallisessa asemassa olleiden kirkkojen ja näiden työntekijät kouluttavien valtionyliopistojen

teologisten tiedekuntien näkökulmat ja teologiset painotukset, voi seurauksena olla yksipuolista teologista keskustelua. *Berean* tarkoituksena ei kuitenkaan ole luoda vastakkainasettelua vanhojen kirkkojen tai yliopistoteologian ja vapaakristillisen teologian välille. Valtionkirkkojen tärkeä asema sekä yliopistojen teologisen koulutuksen taso ja tarpeellisuus tunnustetaan, mutta samalla esiin halutaan tuoda vähemmistökirkkokuntien teologisia näkökulmia tinkimättä tekstien akateemisesta laadusta.

Berea kuuluu niihin projekteihin, jotka olisi helppoa ohittaa tunnustuksellisuutensa vuoksi. On kuitenkin syytä pohtia, kuinka mielekäs teologian tekemisen lähtökohta pyrkimys maailmankatsomukselliseen neutraaliuteen tai täysin tunnustuskunnista riippumattomaan tieteen tekemiseen oikeastaan on: teologi toimii aina omasta kontekstistaan käsin ja hänen ennako-oletuksensa tulevat aina jollakin tavoin näkyviksi. Kun nämä lähtökohdat tuodaan avoimesti esiin, on myös niiden rehellinen arvioiminen ja kollektiivinen itsereflektio mahdollista. Vaikka *Berean* lähtökohta on siinä mielessä tunnustuksellinen, että se keskittyy helluntailaiseen ja vapaakristilliseen teologiaan, siinä julkaistavat tekstit käyvät läpi normaalin akateemisen vertaisarviointiprosessin, jossa julkaistavaksi tarjottujen tekstien laadun varmistavat kunkin alan asiantuntijat.

Koska helluntailaisuudessa ja vapaakristillisyydessä teologian tekeminen nivoutuu kiinteästi myös seurakuntaelämään, tältä rajapinnalta pois pyrkiminen olisi teeskentelyä. *Berea* pyrkii tuottamaan uskottavaa teologiaa. Samalla se kuitenkin palvelee helluntalaisia ja vapaakristillisiä teologeja, opiskelijoita ja seurakuntaelämässä eri tavoin mukana olevia ihmisiä. Tämä luonnollisesti näkyy artikkelien aihevalinnoissa ja sisällöissä.

Lehden ensimmäisen numeron painotus on helluntalaisessa raamatuntulkinnassa tai helluntaihermeneutiikassa. Mukana on yhden artikkelin verran myös epistemologiaa eli tietoteoriaa. Olkoon tämä aihevalinta kunnianosoitus helluntailiikkeen vahvalle raamattupainotukselle sekä IK-opistossa erityisesti 2010-luvun aikana vahvistuneelle eksegetiikan ja raamatuntulkinnan opetukselle. Mukaan on valittu viisi artikkelia, joista kolme perustuu helluntaiteologisissa symposiumeissa vuosina 2019 (Hartus, Havukainen) ja 2020 (Frestadius) pidettyihin esitelmiin. Symposiumiesitelmiin perustuvia artikkeleita on tarkoitus julkaista *Bereassa* myös jatkossa. Tiedustelut ja artikkeliehdotukset pyydetään lähettämään sähköpostitse osoitteeseen **berea.journal@gmail.com**.

TT Leena Hartus käsittelee artikkelissaan teologisten termien käyttöä raamatunkäännöksissä. TT Tuomas Havukaisen artikkeli puolestaan pureutuu Matteuksen evankeliumin vuorisäärään (Matt. 5:27–30). TT Matti Kankaanniemi avaa helluntalaisen hermeneutiikan käsitteitä. M.A. Sara Saarelan artikkeli käsittelee Filippiläiskirjettä (Fil. 1:27). Sokerina pohjalla on PhD Simo Frestadiuksen helluntalaisen epistemologian analyysi.

Tervetuloa mukaan ja antoisia lukuhetkiä!

TUOMAS HAVUKAINEN, PÄÄTOIMITTAJA